

Családi közösség

Majzik Istvánné (65) visszaemlékezése:

Előfordult, hogy a szülők és a már családos gyermekeik is egy háztartásban éltek. Egy átlagos család létszáma régebben 7-10 fő volt.

Juhász Imréné (87) visszaemlékezése:

Gyermekkoromban a gyakoribb eset az volt, hogy a családok nagyok és szegények voltak. Volt olyan család, ahol 8-10 gyerek is volt, de emlékszem csupán 3 gyermekes családokra is. A járványok idejében azonban sok gyerek halt meg. Nagy teher hárult a szülőkre, egy 10 fős család háztartásánál. Nehéz volt a megélhetés. Disznó és tehén se volt minden családnál, ami ugye nagyban segíthette a táplálkozást. A gyerekek már 13 éves korukban elkezdtek rendszeresen járni napszámba a földesúrhoz, de e mellett még az otthoni veteményt és állatállományt is gondozni kellett. Az apák általában cselédek voltak, amiért komenciót kaptak. A férfiak mehettek dolgozni a gyárakba is. Ott volt a vasgyár és a drótygyár, valamint a vasút is. A legszerencsésebbek és legokosabbak tanítónak mehettek. A nőkre általában a háztartás vezetése, a gyereknevelés és a mezőgazdasági munkák hárultak Szakmájuk, hivatásuk nem volt. A tanyákon általában 4-5 család élt együtt. Ez 40-50 főt jelentett, általában nagy szegénységben, hiszen cselédek voltak, és a komenció mértéke attól függött, hogy hányan dolgoznak a családból az uraságnál napszámban.

Katona Istvánné (59) visszaemlékezése:

A cselédeknel gyakran előfordult, hogy 4-5 cseléd is lakott egy pitvarban.

Majzik Katalin (37) visszaemlékezése:

Gyerekkoromból arra emlékszem, hogy a családokban a kereső és családfenntartó az édesapa volt. Az anyák otthon voltak háztartásbeliek. Feladatuk a biztos családi háttér fenntartása volt. Vezették a háztartást és nevelték a gyerekeket.

Horváth Istvánné (67) visszaemlékezése:

A földműveléssel foglalkozó családok gyerekei 6-7 éves koruktól a földeken dolgoztak. A kisebbek az állatokra felügyeltek. A nagyobbak kapáltak vagy kaszáltak.